

POLICHLOREK WINYLU I KOPOLIMERY	NORMA BRANŻOWA	BN-71
	Tkaniny powlekane uplastycznionym polichlorkiem winylu	6355-04
	Markiza	Zamiast BN-65/6355-04
		Grupa katalogowa X 26 ¹⁾

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest markiza otrzymana przez powlekanie tkaniny lnianej, lniano-bawełnianej lub innej uplastycznionym polichlorkiem winylu z dodatkiem uzupełniaczy i pigmentów.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Markiza jest stosowana na zasłony przeciwsłoneczne nad oknami wystawowymi, parasole kawiarniane i inne wyroby galanteryjne.

1.3. Normy i dokumenty związane

PN-58/C-89058 Tkaniny powlekane uplastycznionym polichlorkiem winylu. Metody badań
PN-69/P-04629 Metody badań wyrobów włókienniczych. Wyznaczanie wodoszczelności i odporności na deszcz

PN-63/P-04909 Kontrola jakości wyrobów włókienniczych. Wyznaczanie odporności wybarwień na światło dzienne

PN-63/P-04910 Kontrola jakości wyrobów włókienniczych. Wyznaczanie odporności wybarwień na wodę

PN-56/P-04915 Kontrola jakości wyrobów włókienniczych. Wyznaczanie odporności wybarwień na kurz i błoto uliczne

Systematyczny Wykaz Wyrobów, tom II. GUS. Wydawnictwo Katalogów i Cenników, Warszawa 1968

2. PODZIAŁ I OZNACZENIE

2.1. Podstawowy podział i oznaczenie — wg SWW, przy czym przed wyróżnikiem SWW należy podać nazwę wyrobu, a po kresce ukośnej odmianę wg 2.2, masę 1 m², gatunek wg 2.3 oraz numer normy.

2.2. Odmiany. W zależności od sposobu wykonania rozróżnia się następujące odmiany markiz:

¹⁾ Symbol wg SWW: 1361-65.

J — jednobarwna,
W — wielobarwna,
D — drukowana w tkaninie i bezbarwnie powleczone.

2.3. Gatunki. W zależności od jakości wykonania wyrobu rozróżnia się następujące gatunki: gatunek I, gatunek II, gatunek III.

2.4. Przykład oznaczenia tkaniny galanteryjnej powlekanej polichlorkiem winylu (1361-65), z włókna naturalnego (1), wielobarwnej (W), o masie 400 g/m², gatunku I:

MARKIZA 1361-651/W-400-I BN-71/6355-04

3. WYMAGANIA

3.1. Wygląd zewnętrzny. Powierzchnia markizy powinna być gładka. Nałożone tworzywo powinno szczelnie przylegać na całej powierzchni do podłoża, nie wykazując rozwarstwienia.

3.2. Zasadnicze i niezasadnicze wady powierzchni

Rodzaj wady	Wielkość wady	
	zasadniczej	niezasadniczej
a) Załamania (fałdy) o długości mm	100÷200	do 100
b) Plamy		
— mało widoczne mm	—	do 100
— widoczne mm	do 100	—
c) Dziury mm	do 10	—
d) Zarysowania lub zabrudzenia wzdłuż osnowy grubości 0,5 mm	100÷3000	do 1000
e) Blizny poprzeczne (mało widoczne zgrubienie powłoki) mm	na całej szerokości	—
f) Nieprawidłowy druk		
— psujący wygląd tkaniny	każdy przypadek	—
— mało widoczny mm	100÷200	do 100

Mało widoczne punkty barwne do średnicy 0,2 mm równomiernie rozprzestrzenione na całej powierzchni nie uważa się za błąd.

Zjednoczenie Przemysłu Tworzyw Sztucznych „Erg”
Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Tworzyw Sztucznych „Erg” 10 listopada 1971 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji od dnia 1 lipca 1972 r. (Mon. Pol. nr 12/1972 poz. 85)

3.3. Dopuszczalna liczba wad powierzchni na odcinku tkaniny o długości 20 m

Rodzaj wad powierzchni	Liczba wad dla		
	gatunku I	gatunku II	gatunku III
Zasadnicze	0	3	6
Niezasadnicze	6	10	12

Dla odcinków o długości poniżej 1 m dopuszcza się występowanie jednej wady.

3.4. Barwa i wzór markizy powinny być zgodne z zatwierdzonym przez odbiorcę wzorcem lub z odpowiednią barwą według obowiązującego katalogu kolorów i wzorów tkanin powlekanych. Dopuszcza się odchylenia barwy w granicach tolerancji dopuszczonej w zakresie różnic odcienia w przemyśle barwników.

3.5. Wymiary

3.5.1. Szerokość powłoki markizy powinna wynosić 120 ± 2 cm.

3.5.2. Długości odcinków. Dopuszcza się następujące długości odcinków:

- dla gatunku I — nie mniej niż 3 m,
- dla gatunku II — nie mniej niż 2 m,
- dla gatunku III — nie mniej niż 1 m.

3.5.3. Grubość — nie mniej niż 0,2 mm.

3.6. Liczba odcinków w jednostce opakunkowej powinna wynosić nie więcej niż:

- gatunek I — 4 sztuki,
- gatunek II — 7 sztuk,
- gatunek III — nie normalizuje się.

3.7. Dopuszczalne odchyłki wskaźników dla poszczególnych gatunków

Wskaźnik	Wartość wskaźnika		
	gatunek I	gatunek II	gatunek III
Szerokość	3.5.1	zwiększona najwyżej o 100%	zwiększona najwyżej o 150%
Masa	zgodnie z 3.8	zmniejszona najwyżej o: 5%	10%
Wytrzymałość na rozrywanie		4	3
Odporność wybarwień na światło dzienne		3—4	3
Odporność wybarwień na kurz i błoto uliczne		tworzenie się kropli	
Odporność na deszcz			

3.8. Wymagania fizyko-mechaniczne

Rodzaj wskaźnika	Wartość wskaźnika
a) masa 1 m ² tkaniny powlekanej, g	400 ± 40
b) masa 1 m ² powłoki, g	180 ± 20
c) wytrzymałość na rozrywanie, nie mniej niż daN (kG) wzdłuż osnowy	68,7 (70)
wzdłuż wątku	49,0 (50)
d) przylepność powłoki	odporna
e) odporność wybarwień na światło dzienne, stopień	5
f) odporność wybarwień na kurz i błoto uliczne, stopień	4
g) odporność wybarwień na wodę, stopień	4
h) odporność na deszcz	nie przecieka
i) odporność powłoki na niskie temperatury, °C, nie mniej niż	—15

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Markizę należy nawijać na tuleję papierową stroną powleczonej do wewnątrz, ostemplować początki i końce odcinków pieczętką KT. Zwinięty rulon wyrobu gotowego zawierający przeciętnie 20÷50 metrów markizy należy pakować w papier opakunkowy, a końce okleić taśmą podgumowaną. Na rulonie markizy po stronie tkaninowej oraz na opakowaniu należy wydrukować tuszem następujące dane:

- a) nazwę lub znak wytwórni,
- b) oznaczenie wg 2.4,
- c) symbol barwy,
- d) symbol wzoru,
- e) całkowitą długość w metrach,
- f) liczbę metrów kwadratowych,
- g) masę w kg,
- h) datę produkcji,
- i) numer sztuki i numer partii,
- j) znak kontroli.

Do partii wysyłkowej dołącza się protokół z przeprowadzonych badań.

4.2. Przechowywanie. Markizę należy przechowywać w pomieszczeniach suchych i przewiewnych, składając rulony w opakowaniu wysyłkowym na rusztach drewnianych z dala od grzejników. Wysokość ułożenia nie powinna przekraczać 2 m. Optymalna temperatura przechowywania wynosi 10÷30°C.

4.3. Transport. Gotowy wyrób przewożony jest w zależności od wielkości partii koleją lub samochodem. Transportowany towar powinien być zabezpieczony przed zamoczeniem lub możliwością uszkodzeń mechanicznych.

5. BADANIA

5.1. Rodzaje badań. Ustala się dwa rodzaje badań: badania pełne, polegające na sprawdzeniu zgodności z wszystkimi wymaganiami wymienionymi w rozdz. 3 oraz badania niepełne, polegające na sprawdzeniu zgodności z wymaganiami dotyczącymi:

- a) wyglądu zewnętrznego (3.1),
- b) wad powierzchni (3.2, 3.3),
- c) barwy i wzoru (3.4),
- d) wymiarów (3.5),
- e) liczby odcinków w jednostce opakunkowej (3.6),
- f) masy 1 m² tkaniny powlekaniej (3.8a),
- g) wytrzymałości na rozrywanie (3.8c),
- h) przylepności powłoki (3.8d),
- i) odporności wybarwień na deszcz (3.8h),
- j) odporności wybarwień na kurz i błoto uliczne (3.8f).

Badania pełne należy wykonać przy każdej zmianie stosowanych surowców i metod technologicznych mogących mieć wpływ na wyniki badania, jak również przy okresowej kontroli produkcji, wykonywanej co 30 partii, lecz nie rzadziej niż raz na trzy miesiące. Jeżeli badana partia nie odpowiada wymaganiom normy, to badanie pełne należy przeprowadzić na trzech następnych partiach.

Badaniom niepełnym należy poddawać każdą wyprodukowaną partię tkaniny.

5.2. Pobieranie próbek. Z każdej partii markizy, której wielkość ustala się na około 1500 m, pobiera się z losowo wybranego rulonu 1 m tkaniny w celu przeprowadzenia badań fizyko-mechanicznych. Sprawdzenie wymagań wymienionych w 3.1÷3.5 przeprowadza się w całej partii.

5.3. Opis badań

5.3.1. Sprawdzenie wyglądu zewnętrznego, liczby wad powierzchniowych oraz barwy i wzoru należy przeprowadzić nieuzbrojonym okiem.

5.3.2. Sprawdzenie długości i szerokości odcinków. Pomiar szerokości wykonać zgodnie z PN-58/C-89058. Pomiar długości polega na mie-

rzeniu poszczególnych odcinków wchodzących w skład jednostki opakunkowej przy pomocy licznika automatycznego umieszczonego na przegładarce tkanin.

5.3.3. Sprawdzenie grubości — wg PN-58/C-89058.

5.3.4. Sprawdzenie masy 1 m² tkaniny powlekaniej — wg PN-58/C-89058.

5.3.5. Sprawdzenie masy 1 m² powłoki — wg PN-58/C-89058.

5.3.6. Sprawdzenie wytrzymałości na rozrywanie — wg PN-58/C-89058.

5.3.7. Badanie przylepności powłoki — wg PN-58/C-89058. Badane próbki nie powinny się lepić w warunkach określonych ww. normą.

5.3.8. Badanie odporności wybarwień na światło dzienne — wg PN-63/P-04909.

5.3.9. Badanie odporności wybarwień na kurz i błoto uliczne — wg PN-56/P-04915.

5.3.10. Badanie odporności wybarwień na wodę — wg PN-63/P-04910.

5.3.11. Badanie odporności na deszcz — wg PN-69/P-04629 (metoda B). Badaniu poddać powleczoną stronę tkanin.

5.3.12. Badanie odporności powłoki na niskie temperatury — wg PN-58/C-89058.

5.4. Ocena wyników badań. Markiza odpowiada wymaganiom normy, jeżeli oględziny zewnętrzne wykażą zgodność z wymaganiami zawartymi w 3.1÷3.5, co jest warunkiem zwolnienia wyrobu do badań na zgodność z 3.8.

W przypadku uzyskania choćby jednego wyniku niezgodnego z wymaganiami wg 3.8 należy przeprowadzić ponowne badania danego parametru na podwójnej liczbie próbek.

Jeżeli wyniki powtórnego badania są niezgodne z wymaganiami normy, partię wyrobu należy odrzucić.

5.5. Protokół badań. Z każdego przeprowadzonego oznaczenia należy spisać protokół zgodnie z ustaleniami PN-58/C-89058.

K O N I E C